

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Exercitium vnionis cordis cum Deo. 32

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

placuit tibi. Volo proinde, vt & mihi placeat vnica ordinatio tua, siue grata, siue cōtraria mihi sit. Eteſm tantā mihi arbitrij libertatem cōtuli ſti, vt qđ velim facere, poſſim. Volo ergo & de ſidero perpetuo ſeruire & ſubditus eſſe tibi. Cōſiteor autē te per diuinā præſentiam tuā vbiq; et in me quoq; exiſtere. Sed nunquid dignū erat o factor oīs creaturæ, vt ſic vnires te facturæ tuæ? Nunquid hoc meruimus? O vita animæ meæ, ſi eſſem modo hoc totū, quod tu es, libens creatura fieri vellem, vt tu dñe Deus creator meus, fieri poſſes hoc ipſum, quod nunc es: quatenus & ego & oēs rationales creaturæ tibi perpetuo ſeruire poſſemus. Nihil iā vltorius facere poſſum, quippe qui ſine tuo auxilio nihil oīno poſſum. Ideoq; in tuā diuinam abyſſum (in quā multos amantes ſpūs abſorbuiſti) me immergo, rogans te vt me per amariffimā paſſionem tuā mūdes, & ruinā peccatorū meorū ſuſcipias, perq; abyſſalē miſericordiā tuā liquefacias & trāsformes me in te, vt pacem & gaudiū in me habere poſſis.

Exercitium vnionis cordis noſtri cum
Deo. Cap. XXXII.

Sequitur iam interna quedam vnio cū Deo, & ſimplex exercitiū cordis, per quod in occultum ſpūs fundum introducimur, & totaliter in Deū cum ſpū, anima & corpore transformamur. Spūs qđē in vitā ſupereſſentialē in diuinæ veritatis agnitionē, in diuinæ bonitatis amore, & in internū quoddā ſilentium, in qđ etiam arcano verba audiuntur: anima vero in debitam omnium virium ſuarum in locis ſuis ordinatiōnem, & omnium virtutū perfectionē: corpus de

DD iiij niq;

MARGARITAE EVANG.

niq̄ in castitatē, & oīs boni operationē transfor-
 matur. Et istud est fundamentū & origo oīm spi-
 ritualiū exercitiōrū, per q̄d etiā conseruantur, &
 in q̄ oēs spiritales ac mystici sensus latēt. Est quo-
 que ars oīs perfectionis, de qua per totum hūc li-
 brum tractatur, ne (q̄d absit) extra viā veritatis
 deuiemus. Porro, si forte cōtinue quis istud exer-
 cere non poterit, curet saltem vt vel tribus vice-
 bus istud in die exerceat, mane videlicet, meri-
 die & vespere: quatenus omnipotēs Deus prima
 eius cogitatio mane, & vltima vespere sit: & eti-
 am in meridie cor suum in Deum conuertat, sic-
 que Deo suo adhærere, & vnus cū ipso sp̄s, &
 cum Christo vnū corpus effici valebit. ¶ Deni-
 que pro huius exercitiij euidētiorē intellectu, qua-
 liter videlicet nos per hoc in Deum transire
 debeamus, notanda sunt ea, quæ sequuntur. Pri-
 mo, quando cū interna aspiratione dicitur: Credo
 in Deum, tunc spiritus noster extra tempus
 in æternitatem, id est, extra creatam naturam su-
 am & extra seipsum, in increatum illud bonū,
 Deū videlicet optimū maximum sese inclinare,
 & in nudo animæ fundo in indepicta nuditate
 simplicem illam veritatem adorare debet. Secū-
 do, in hoc exercitio beatissimam Trinitatem, ad
 cuius imaginem facti sumus, adoramus, a qua
 etiam agimur, vt vnus cum Deo spiritus effici-
 mur. Tertio, per merita sanctissimæ humanita-
 tis suæ, per quā redempti sumus, obsecramus vt
 per eadē Deo rursus vniri possimus, per cuius
 gaudiosum spiritum noster spiritus libertati res-
 tituitur, & in diuinam originem suam redue-
 tur: per cuius sacrosanctam animā nostra aīa cū
 omnibus vīribus suis reformatur. Per cuius etiam

LIBER III.

mundissimum ac patientissimum corpus, nostrū
 denuo corpus cum omnibus membris eius emū
 darur, vt cum ipso vnum corpus esse queamus.
 Quarto, petimus vt venerabile sacramentum
 spiritualiter nobis detur, idque per dignissimam
 præparationem suam, quam in vltima cœna ex
 hibuit, quando seipsum ad seipsum dignissime
 accepit, Deus videlicet seipsum Deum sumen-
 do. Rogamus autem eum, vt per virtutem intra
 nos habitantis diuinitatis suæ seipsum ad seipm
 in nobis & per nos secundum humanitatem su-
 am in eodem venerabili sacramento recipere di-
 gnetur. Quinto, oramus Deum, vt per sanctissi-
 ma merita sua in nobis & per nos operari ve-
 lit, sicut per sanctissimam humanitatem suam
 operarus est, nosque conformes omni laudi &
 exercitio virtutum, quæ a sancta ecclesia quo-
 cunque tempore peraguntur, efficiat, & ea-
 dem in nobis & per nos ad gloriam suam per-
 ficiat.

Deuotissimum cordis exercitium, de quo
 præfati sumus, per quod mediante fide,
 continue in Dei præsentia permane-
 mus, & ipsum in spiritu adoramus, at-
 que in Christum Iesum transforma-
 mur.

Credo in Deum. O benedicte Deus, ab æ- Ad diu-
 terno in te increatus fui. Quando vero pla nitatem.
 cuit tibi, ad imaginem tuam me fecisti, te
 que mecum vniisti, & es vita animæ meæ, nec
 vnquam a me recedes: me quoq; vel in gaudijs
 DD v vel

MARGARITAE EVANG.

vel in tormentis perenniter viuere facies. Cum ergo o benedicte Deus vita sis animæ meæ, & ipsa te repellere non possum. Gratiam quidem & amicitiam, non autem præsentiam tuam, amittere queo. Et cum sis summum ac immobile bonum, immotus in te permanens, irritare te non valeo. Iustus tamē & misericors, qui nullum malum impunitum, nullum bonum irremuneratum abire permittes. Quare autem o benedicte Deus sic te mecū vnire dignatus es? Quia videlicet sine te nullum bonum perficere, & sine gratia tua nullum malū valeo deuitare. Quare ergo o benedicte Deus mecum manere vis, & ideo te mecum vnisti, quod me libenter adiuuare velis, rogo propterea bonitatem tuam domine Deus meus, adiuua me, vt quæcunq; placita sunt tibi, perficere, quæ vero displicent, diligentius valeam præcauere; quatenus te intra me habitare, meq; pro tuo gratissimo beneplacito vt delectet.

Hic adoratur sancta Trinitas.
Pater.

¶ O benedicte pater cœlestis, qui es & manere vis in memoria mea, rogo paternam fidelitatem tuam, vt per sapientiam filij tui, et amorem spiritus sancti tui, adiuues me, vt nihil aliud, quod tu vis, cogitare, desiderare ac in memoria retinere possim.

Filius.

¶ O fili Dei altissimi, qui es & manere vis in intellectu meo, adiuua me per potentiam patris tui & amorem spiritus sancti tui, vt nihil aliud, nisi quod tu vis, discere, intelligere & cognoscere possim.

Spiritus sanctus.

¶ O benignissime spiritus sancte Deus, qui es & manere vis in libera voluntate mea, adiuua me per potentiam patris, sapientiamque &

LIBER III.

merita filij, vt nil aliud, nisi quod tu vis, loqui, facere, dimittere & pati valeam. Tu enim vtri usque, patris videlicet & filij es spiritus. O pater, o fili, o spiritus sancte, qui es trinus in personis, & vnus inseparabilis, æternus ac verus Deus, rogo ineffabilem bonitatem tuam, vt sic me vire, & in gratia ac dilectione tua conseruare velis, vt nihil me vnquam a gratia & dilectione tua retrahere queat, sed vt in eis viuere simul ac mori possim.

Quod pater in manus tuas commendo spiritum meum: rogans te per merita humani gaudiosi spiritus tui bone Iesu, vt lucere sinas diuinitatem tuam per spiritum meum, ipsumque totaliter tranquillum, hilarem & liberum efficias: quatenus diuinitatem tuam in ipso quiescere delectet ad gloriam tuam. Rogans item per merita sanctæ ac dolorosæ animæ tuæ, vt eandem diuinitatem tuam deorsum radiare sinas in animam meam, ipsamque totaliter sanctam, pacificam & hilarem reddas: quatenus diuinitas tua in ipsa sedere delectetur ad honorem tuum. Rogans denique o benedicte Deus per merita vulnerati purissimique corporis tui, vt transradicare facias eandem diuinitatem tuam per corpus meum, illudque totaliter mundum, pacatum & lætum efficias, vt diuinitatis tuæ delicia sint habitare in ipso, instar regis alicuius in tabernaculo suo. Quod ex intimo cordis mei tibi dulcissime domine Deus præ omnibus quam optime faueo: quatenus videlicet in me recreari, & pacem simul ac gaudium iam habere queas. Vtque hoc liberius possis, taber-

Hic ora
mus per
merita
humani
tatis Christi,
vt vnus
cum ipso efficiamur.

MARGARITAE EVANG.

tabernaculum istud corporis mei cum omni celesti exercitu circumvallare digneris, qui illud custodiat, ne quid forte committam, quod omni potenti maiestati tuæ displiceat, lumenque tuum in me obfuscet, pacemque perturbet. **O** benedicte Deus, cum sis in me, & manere velis; per sanctissima merita tua te rogo, vt diuinitatem tuam in me & per me radiare sinas, omnesque procul hostes tuos visibiles ac inuisibiles, q̄ me seducere, & a gratia tua auertere possent, a me repellas. Equidem non inimicus, sed plane amicus tuus esse desidero: petens humiliter, vt omnium eorum, quibus gratiam & amicitiam tuam vnquam perdi, veram cognitionem & dolorem, puram confessionem, & synceram commendationem mihi largiri digneris: quatenus in gratia tua viuere simul ac mori possim, qui es summum ac optimum bonum, solatium atq; refugium meum.

Hic oramus pro spirituali communi-
one.

Enimvero cum intra me sis per diuinitatem tuam o benedicte domine Deus meus, suppliciter oro bonitatem tuam, vt te ipsum ad te ipsum in venerabili sacramento intra me iuxta desiderium tuum in tam sublimi ac dignissimo amore, quali te ipsum in coena illa vltima sumpisti, suscipere digneris, vt sic totus valeam murari in te. Idque per merita gaudiosi spiritus tui, doloris animæ tuæ, & sacri vulnerati corporis tui. Per quæ etiam indulgeri mihi depono, quicquid in te peccando deliqui, & poenam omnem, quam pro peccatis meis hic vel in futuro sustinere merui, penitus exolue. Sed & sacris virtutibus tuis me exornes, tamque mundum & acceptum facias, vt te in me habitare delectet pro omni tristitia,

LIBER III.

tia, quam propter me ex amore sustinuisti. Idque pro qualicumque gratitudine, quod me creare, te dimere & cibare dignatus es. ¶ Cæterum cum meipso charius aliquid dare non possim, meipsum do totum immensæ bonitati tuæ, ut mecum seruare possis cœnam tuam: quæ adeo bona est, quod cuiusque eam præstiteris, bonis dapibus reficitur, a peccatis omnibus præseruatur & a te summo bono agitur ac possidetur. O benedicte Deus, cum sis in me, mecumque manere velis, humiliter oro ut voto tuo satisfaciens mecum maneat cum amore ac gratia, quatenus in me pacem semper & gaudium habere possis: ut sic esse valeam homo secundum cor tuum: in quo benedicta diuinitas tua, velut in aureo throno commoretur ad gloriam tuam. Quod mihi præstare digneris pro meritis gaudiosi spiritus tui, sanctæ ac dolorosæ animæ tuæ, & sacri vulnerati corporis tui.

¶ Cum ergo o benedicte Deus, te sic mecum vnieris, attentius oro ut cuncta quæ mihi facienda incumbunt, in me videlicet & per me loqui & operari digneris, ac perficere intus & exterius omnia opera illa, sicut per sanctissimam humanitatem tuam locutus es & operatus: in tam perfecto scilicet amore, in tam profunda humilitate, simplici obedientia, longanimi patientia, ad tantam quoque laudem & gloriam infinitæ diuinitatis tuæ, quibus cuncta opera tua perficiebas. Ita queso operare & renoua nunc in me omnia opera tua secundum acceptissimam voluntatem ac beneplacitum tuum, & dirige omnes cogitationes, verba & opera mea in viam sanctissimæ vitæ & passionis tuæ: imprimens me in crucifi-

Vt Deus
opera no
stra in no
bis & p
nos ope
rari di
gnetur.

MARGARITAE EVANG.

crucifixam imaginem tuam, & includens ac abscondens me in intimis tuis, in quæ tam profunde immergas me & absorbeas, vt meipsum & omnium rerum obliuiscar, liber ab omnibus infimis rebus permaneam, in amorosis amplexibus tuis suauiter requiescam, internam & externam operationem tuam sustineam. Et dona mihi vt nunquam inde me, vel in prosperis, vel in aduersis extroueram. Quod vt melius possim, me tibi alliges, quæso fortissimo vinculo amoris illius, qui tres personas in vnitæ diuinæ essentiæ colligauit, teq; in humanitate assumpta fortiter vinxit ad patiendum pro salute nostra. Præfata itaque orationes memoriæ sunt commendandæ, & sæpius exercendæ, vt sic iugiter in nobis permaneant, & nos cum Christi diuinitate simul ac humanitate, perpetua adhæsione vniti simus, sicque in intimis domini nostri Iesu Christi commoremur, in quibus nimirum omnis vita & passio illius nobis clarius relucet: per quæ liber ille melius intelligitur, & ad quæ omnis libri huius doctrina tendit atq; finitur.

Vnio cordis breuior pro his, qui alijs occupati diu vacare non possunt.

Cap. XXXIII.

VNVM omnino necessarium est, quod est abstractio. Verbi gratia: Quando diligentiam suam in exterioribus negocijs aliquis impendit, tunc inde cursum auertere, omnia in Deum projicere, & paternæ eius prouidentia sine sollicitudine vel perturbatiõe committere, nec quicquam amplius inde cogitare debet: sed cum
dulci